

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511215439
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Laczo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2511215439.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lacza a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Ľubomíra Bundzela v právnej veci žalobcu: Branko Glozmek, s miestom podnikania Opoj 79, IČO: 37 567 357, právne zast. Advokátskou kanceláriou VRANOVIČ/HALADA s.r.o., so sídlom Kapitulska 21, Trnava, proti žalovanému: INVESTEFEKT A, spol. s r.o., so sídlom Hurbanova 64/651 Hlohovec, IČO: 44 040 687, právne zast. : Mgr. Boris Kukumberg, advokát, so sídlom Záhradná 67, Šenkvice, o zaplatenie 12.114,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch č. k. 12C/56/2012-137 zo dňa 26.09.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou dňa 24.11.2012 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 12.114,19 Eur s príslušenstvom z titulu vyúčtovanej zmluvnej pokuty a vyčíslených úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu faktúr zo strany žalovaného.

Okresný súd v Piešťanoch rozsudkom č.k.12C/56/2012-137 zo dňa 26.09.2013 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 11.728,92 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 7.855,15 Eur od 17.11.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti súd nárok žalobcu zamietol a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo v písomnej forme, v ktorej žalobca vystupoval ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ. Predmetom tejto zmluvy bolo vykonanie vápenno-cementových omietok bez konečnej farebnej úpravy stien, ktorých cena bola dohodnutá účastníkmi v predmetnej zmluve. Vykonaným dokazovaním bolo zároveň preukázané, že po vykonaní diela zo strany žalobcu tento zaslal žalovanému fakt. č. 8/2010 zo dňa 26.5.2010 na sumu 31.364,34 Eur, splatnou 27.6.2010 a fakt.č.14/2010 zo dňa 16.6.2010 na sumu 21.587,02 Eur, splatnou 06.08.2010. Ďalej bolo preukázané, že žalovaný faktúry nezaplatil v lehote splatnosti a tieto zaplatil až 06.05.2011. Na základe omeškania žalovaného s úhradou dvoch faktúr vzniklo žalobcovi právo v zmysle článku XII Bod 2 zmluvy o dielo uplatniť si voči žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne z dlžnej čiastky, čo z faktúry č.8/2010 znejúcej na sumu 31.364,34 Eur za obdobie od 27.6.2010 do 06.05.2011 predstavovalo sumu 4.908,52 Eur a z fakt.č.14/2010 znejúcej na sumu 21.587,02 Eur za obdobie od 06.08.2010 do 06.05.2011 sumu 2.946,63 Eur t.j. celková zmluvná

pokuta vo výške 7.855,15 Eur. Zároveň si uplatnil žalobca voči žalovanému v dôsledku oneskorenej úhrady faktúr aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne a to zo sumy 31.364,34 Eur za obdobie 27.6.2010 do 06.05.2011 sumu 2.420,64 Eur a zo sumy 21.587,02 Eur za obdobie od 06.08.2010 do 06.05.2011 sumu 1.453,13 Eur, celkovo teda úrok z omeškania vo výške 3.873,77 Eur. Pretože žalobca si uplatnil resp. počítal zmluvnú pokutu i úrok z omeškania vo vyššej sume resp. od skoršieho dátumu než bol dátum splatnosti oboch faktúr, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania vo výške 11.728,92 Eur s 9,25 % ročným úrokom zo sumy 7.855,15 Eur od 17.11.2011 do zaplatenia a vo zvyšku nárok žalobcu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 28.11.2013 odvolanie, v ktorom namietal, že prvostupňový súd neprihliadol v konaní na námietku vecnej nepríslušnosti spočívajúcej v tom, že účastníci si v článku XV zmluvy o dielo dohodli, že spory týkajúce sa uzatvorenej zmluvy o dielo sa budú riešiť pred rozhodcovským súdom. Okrem toho namietal, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav vo veci, keď nepristúpil k výsluchu svedka G. T., ktorý bol prítomný v kancelárii žalovaného v čase uzavretia zmluvy o dielo medzi účastníkmi.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a podľa § 214 ods. 2 O.s.p. o odvolaní rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudkom podľa § 156 ods. 1,3 O.s.p., ktorý verejne vyhlásil, keď miesto a čas verejného vyhlásenia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Trnave v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Účastníkov konania ani ich právnych zástupcov o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku osobitne elektronickými prostriedkami neupovedomoval, pretože o túto možnosť nepožiadali (§ 45 ods. 4 O.s.p.).

V súvislosti s podanými opravnými prostriedkami odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. II ÚS 78/2005 podľa ktorého „odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

Dokazovanie v rozsahu vykonanom prvostupňovým súdom odvolací súd považuje za dostatočné, v ktorom sa prvostupňový súd podrobne zaoberal všetkými v konaní zistenými skutočnosťami, tieto správne jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotil a právny záveru, ku ktorému dospel a ktorý vyjadril vo vyhlásenom výroku rozsudku je správny, dostatočne kvalifikovane odôvodnený a odvolací súd sa s ním stotožňuje.

Na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod spočívajúci v námietke žalobcu o nepríslušnosti súdu na rozhodovanie vo veci je nedôvodný s poukazom na ustanovenie § 106 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 106 ods. 1 O.s.p. len čo súd k námietke odporcu uplatnenej najneskôr pri prvom jeho úkone vo veci samej zistí, že vec sa má podľa zmluvy účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní, nemôže vec ďalej prejednať a konanie zastaviť;

Z textu ust. § 106 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že námietka nepríslušnosti súdu na prejednanie veci musí byť uplatnená pri prvom úkone vo veci samej, pričom z predmetného spisového materiálu je jednoznačne preukázané, že prvým úkonom vo veci samej v predmetnom konaní bol odpor žalovaného proti platobnému rozkazu podaný dňa 02.2.2012, v ktorom však žalovaný túto námietku nevzniesol. Táto námietka bola prvýkrát zo strany žalovaného prednesená až na pojednávaní konanom dňa 05.02.2013.

V súvislosti s odvolacím dôvodom spočívajúcim v nedostatočnom zistení skutkového stavu zo strany prvostupňového súdu, ktorý nevykonal výsluch svedka G. T., odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd aj v tomto smere postupoval správne, pretože zo spisového materiálu vyplýva, že prvostupňový súd tohto svedka predvolával na pojednávanie, pričom tento svedok sa bezdôvodne na pojednávanie nedostavil.

Podľa názoru odvolacieho súdu výpoveď tohto svedka je z hľadiska dôkaznej situácie bezvýznamná, pretože ak došlo medzi účastníkmi k zníženiu úrokov z omeškania a k ich úprave inak ako bolo dohodnuté v písomne uzatvorenej zmluve o dielo, tak bolo povinnosťou účastníkov vykonať túto zmenu písomnou formou, keďže písomnú dohodu je možné meniť len písomnou formou. Ak by aj svedok T. potvrdil tvrdenie žalovaného, že došlo k ústnej dohode účastníkov o zmene výšky úrokov z omeškania rozdielne ako je upravené v zmluve o dielo a žalobca takúto dohodu popiera, žalovaný môže uniesť dôkazné bremeno len vtedy, ak predloží písomnú dohodu o takejto zmene, čo znamená, že výpoveď svedka je z tohto hľadiska bezvýznamná a prvostupňový súd mohol od vykonania tohto dôkazu upustiť. Navyše, keď sa účastníci zmluvy o dielo v článku XVIII. dohodli písomne, že všetky zmeny zmluvy o dielo budú riešené písomnou formou - dodatkami k zmluve.

Okrem toho odvolací súd je toho názoru, že zo strany žalovaného dochádzalo v predmetnej veci k obštrukčnému konaniu spočívajúcim v snahe oddialiť rozhodnutie prvostupňového súdu, keďže právny zástupca žalovaného žiadal odročenie pojednávaní z dôvodu zdravotnej indispozície, avšak v priebehu konania nedoložil súdu vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa pojednávania, čím nesplnil podmienky uvedené v ust. § 119 ods. 3 O.s.p.. Právny zástupca túto skutočnosť nevykonal a to i napriek tomu, že v písomnom ospravedlnení zo dňa 24.6.2013 na čl.1.111 uviedol, že súdu predloží obratom lekárske potvrdenie preukazujúce jeho náhlu zdravotnú indispozíciu. Aj výsluchom svedka podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný sledoval len oddialenie meritórneho rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania žalobcu súd rozhodol tak, že tomuto nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.